

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 10/10
07.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа и саветника Врховног касационог суда Гордане Бурлић, као записничара, у кривичном предмету против окривљене А.М, због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.95/08 од 17.03.2009. године, подигнутом против пресуде Окружног суда у Београду Кж.342/07 од 12.03.2007. године, у седници већа одржаној 07.04.2010. године, у присуству браниоца окривљене, а у одсуству Републичког јавног тужиоца и окривљене, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.95/08 од 17.03.2009. године као основан и утврђује да је пресудом Окружног суда у Београду Кж.342/07 од 12.03.2007. године повређена одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у корист окривљене А.М, док се у делу који се односи на повреду закона из одредбе члана 391. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости ОДБИЈА као неоснован.

Образложење

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 95/08 од 17.03.2009. године против пресуде Окружног суда у Београду Кж. 342/07 од 12.03.2007. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 391. став 1. Законика о кривичном поступку и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, с предлогом да се захтев за заштиту законитости уважи и констатује да је другостепеном пресудом повређен кривични закон у корист окривљене.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, заједно са наведеном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев је основан.

Пресудом Другог општинског суда у Београду К. ... од 14.11.2006. године окривљена А.М. је оглашена кривом да је извршила кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, која се неће извршити уколико у року од три године не учини неко ново кривично дело.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. 342/07 од 12.03.2007. године окривљена А.М. је на основу члана 355. тачка 1. ЗКП ослобођена од оптужбе да је учинила кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да је пресуда Окружног суда у Београду Кж. 342/07 од 12.03.2007. године донета уз битну повреду одредаба кривичног

поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП се огледа у томе што другостепени суд не даје довољно разлога о одлучним чињеницама, већ само наводи да се "исказ окривљене... не односи на неке чињенице које су од значаја за поступак и које су важне за доношење одлуке... сведок треба да исказује о чињеницама које могу послужити као доказ у поступку, те свако лажно исказивање није ово кривично дело ако се не односи на чињенице које су важне за поступак, а из изреке првостепене пресуде не произилази да су чињенице које је окривљена навела одлучне у односу на поступак који је вођен пред Општинским судом у Зајечару против окривљеног Д.Ј, тако да у радњама окривљене нема битних обележја кривичног дела давања лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљена оглашена кривом". Из цитираних "разлога" се не може утврдити које су чињенице "од значаја" и "одлучне" за поступак, односно зашто чињенице о којима је окривљена сведочила немају такав карактер, због чега је нејасно зашто исказ окривљене не представља кривично дело. Другостепени суд је морао да наведе које су чињенице биле од значаја и одлучне за поступак који се водио против Д.Ј. и потом да образложи зашто је исказ окривљене био без значаја.

Међутим, не могу се прихватити као основани наводи захтева да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 391. став 1. ЗКП у корист окривљене, јер према овој одредби другостепеној пресудом суд ће преиначити првостепену пресуду ако утврди да су одлучне чињенице у првостепеној пресуди правилно утврђене и да се, с обзиром на утврђено чињенично стање, правилном применом закона може донети другачија пресуда. Првостепени суд је утврдио чињенично стање које другостепеном пресудом није измењено, већ се у конкретном случају ради о преиначењу првостепене пресуде на основу чињеница које су утврђене у првостепеном поступку, а став другостепеног суда да из утврђеног чињеничног стања не произилази закључак првостепеног суда у погледу постојања кривичног дела представља правну а не чињеничну оцену.

С обзиром на то да је захтев за заштиту законитости поднет на штету окривљене А.М, Врховни касациони суд је доношењем декларативне пресуде само утврдио повреду закона у корист окривљене из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Из изложеног, на основу члана 24. став 7, члана 424 и 425. став 2. ЗКП и члана 30. став 1, члана 32. и 90. став 1. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р.

Горан Чавлина, с.р.